

sellaisen lapsensa kanssa, joka on syntynyt nimenomaan heidän omasta avioliitostaan ja joka myös on kolmannen maan kansalainen, kunhan tällainen epäminen ei asianomaisen unionin kansalaisen kannalta merkitse sitä, ettei hän tosiasiallisesti voi käyttää pääosaa unionin kansalaisen asemaan perustuvista oikeuksista, mikä kansallisen tuomioistuimen on tarkistettava.

Pääasioissa kyseessä olevien kaltaiset perheenyhdistämisen perusteella tehdyt oleskelulupahakemukset kuuluvat oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY soveltamisalaan. Direktiivin 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että vaikka jäsenvaltioilla on mahdollisuus vaatia todisteita siitä, että perheenkokoajalla on vakaat ja säännölliset tulot ja varat, jotka riittävät perheenkokoajan ja hänen perheenjäsentensä ylläpitoon, tätä mahdollisuutta on käytettävä siten, että otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artikla ja 24 artiklan 2 ja 3 kohta, joissa jäsenvaltiot velvoitetaan perheenyhdistämistä koskevia hakemuksia tutkiessaan ottamaan huomioon asianomaisten lasten edun ja suosimaan perhe-elämää, ja että vältetään sekä kyseisen direktiivin tavoitteen että sen tehokkaan vaikutuksen loukkaaminen. Kansallisen tuomioistuimen asiana on tarkistaa, onko pääasioissa kyseessä olevat oleskelulupien epäämistä koskevat päätökset tehty kyseisten vaatimusten mukaisesti.

(¹) EUVL C 269, 10.9.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 22.11.2012 (Juzgado de lo Social de Barcelonan (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Isabel Elbal Moreno v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Asia C-385/11) (¹)

(SEUT 157 artikla — Direktiivi 79/7/ETY — Direktiivi 97/81/ETY — Osa-aikatyötä koskeva puitesopimus — Direktiivi 2006/54/ETY — Maksuperusteinen vanhuuseläke — Mies- ja naispuolisten työntekijöiden tasa-arvoinen kohtelu — Sukupuoleen perustuva välillinen syrjintä)

(2013/C 26/20)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Social de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Isabel Elbal Moreno

Vastajat: Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Juzgado de lo Social de Barcelona — Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) ja Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY) tekemästä osa-aikatyötä koskevan puitesopimuksen, joka on 15.12.1997 annetun neuvos-

ton direktiivin 97/81/EY (EYVL 1998, L 14, s. 9) liitteenä, 4 lausekkeen 1 kohdan tulkinta, miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaisesta toteuttamisesta sosiaaliturvaa koskevilla kysymyksissä 19.12.1978 annetun neuvoston direktiivin 79/7/ETY (EYVL L 6, s. 24) 4 artiklan tulkinta ja miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa (uudelleenlaadittu toisinto) 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY (EUVL L 204, s. 23) 4 artiklan tulkinta — Työehdon käsite — Maksuperusteinen vanhuuseläke, jonka määrä lasketaan Espanjan lakisääteisen järjestelmän perusteella, ja työntekijän suorittamat sekä hänen lukuunsa suoritetut eläkemaksut — Osa-aikaisten työntekijöiden syrjintä

Tuomiolauselma

Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaisesta toteuttamisesta sosiaaliturvaa koskevilla kysymyksissä 19.12.1978 annetun neuvoston direktiivin 79/7/ETY 4 artiklaa on tulkittava siten, että se on pääasiassa kyseessä olevien olosuhteiden kaltaisissa olosuhteissa esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jossa osa-aikaisilta työntekijöiltä, joista valtaosa on naisia, edellytetään kokopäiväisiin työntekijöihin verrattuna suhteellisesti pidempää maksukautta, jotta he voisivat tapauksen mukaan saada maksuperusteisen vanhuuseläkkeen, jonka määrää on pienennetty suhteessa heidän lyhyemmän työaikansa pituuteen.

(¹) EUVL C 290, 1.10.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 22.11.2012 (Audiencia Provincial de Barcelonan (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Pedro Espada Sánchez, Alejandra Oviedo Gonzales, Lucía Espada Oviedo ja Pedro Espada Oviedo v. Iberia Líneas Aéreas de España SA

(Asia C-410/11) (¹)

(Lentoliikenne — Montrealin yleissopimus — 22 artiklan 2 kappale — Rahdinkuljettajan vastuu matkatavaroista — Rajoitukset matkatavaran tuhoutumisen, katoamisen, vahingoittumisen tai viivästymisen tapauksessa — Useiden matkustajien yhteinen matkatavara — Matkatavaran on kirjannut vain yksi heistä)

(2013/C 26/21)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Provincial de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Pedro Espada Sánchez, Alejandra Oviedo Gonzales, Lucía Espada Oviedo ja Pedro Espada Oviedo

Vastaja: Iberia Líneas Aéreas de España SA

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Audiencia Provincial de Barcelona — Eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä tehdyn yleissopimuksen (Montrealin yleissopimus) (neuvoston päätös 2001/539/EY, EYVL L 194, s. 38) 3 artiklan 3 kohdan ja 22 artiklan 2 kohdan tulkinta — Lentoyhtiön vastuu henkilöiden ja heidän matkatavaroidensa kuljettamisesta — Vastuun rajat, kun kyse on matkatavaroiden tuhoutumisesta, katoamisesta, vahingoittumisesta tai viivästymisestä

Tuomiolauselman

Eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä Montrealissa 28.5.1999 tehdyn yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin Euroopan yhteisön puolesta 9.12.1999 ja hyväksyttiin sen puolesta 5.4.2001 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2001/539/EY, 22 artiklan 2 kappaletta, luettuna yhdessä mainitun yleissopimuksen 3 artiklan 3 kappaleen kanssa, on tulkittava siten, että oikeutta korvaukseen ja rahdinkuljettajan vastuun rajoitusta sovelletaan matkatavaroitten katoamistapauksessa myös matkustajaan, joka vaatii korvausta toisen matkustajan nimissä kirjatun matkatavaran katoamisen perusteella, jos kadonnut matkatavara todella sisälsi ensimmäiselle matkustajalle kuuluvat esineet.

(¹) EUVL C 290, 1.10.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 29.11.2012 — Valittajana Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta sekä muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-416/11 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Direktiivi 92/43/ETY — Luontotyyppien suojelu — Välimeren vyöhykkeen luonnonmaantieteellisellä alueella olevista yhteisön tärkeinä pitämistä alueista tehty luettelo — Espanjan kuningaskunnan esittämän alueen merkitseminen luetteloon — Alue, johon väitetään kuuluvan brittiläisen Gibraltarin aluevesiä ja valtamerialue — Kumoamiskanne — Puhtaasti vahvistava toimenpide)

(2013/C 26/22)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamies: S. Ossowski, avustajinaan D. Wyatt, QC ja barrister V. Wakefield)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Recchia ja K. Mifsud-Bonnici)

Väliintulija, joka tukee komission vaatimuksia: Espanjan kuningaskunta (asiamiehet: N. Díaz Abad ja A. Rubio González)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-115/10, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaan Euroopan komissio, 24.5.2011 antamasta määräyksestä, jolla unionin yleinen tuomioistuin jätti tutkimatta kanteen, jossa vaadittiin neuvoston direktiivin 92/43/ETY mukaisen, Välimeren vyöhykkeen luonnonmaantieteellisellä alueella olevista yhteisön tärkeinä pitämistä alueista tehdyn luettelon kolmannelta päivityksestä 22.12.2009 tehdyn komission päätöksen 2010/45/EU (tiedoksiannettu numerolla K(2009) 10406)

kumoamista osittain, siltä osin kuin päätöksen mukaisesti luettelossa säilytettiin Espanjan esittämä Estrecho Oriental -niminen alue (ES6120032), joka kattaa osan brittiläisen Gibraltarin aluevesiä ja valtamerialueen

Tuomiolauselman

1) Valitus hylätään.

2) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3) Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 298, 8.10.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 6.12.2012 (Tribunale di Rovigo (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rikosoikeudenkäynti Md Sagoria vastaan

(Asia C-430/11) (¹)

(Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Direktiivi 2008/115/EY — Yhteiset vaatimukset ja menettelyt laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään sakkorangaistuksesta, joka voidaan korvata karkotuksella tai kotiarestilla)

(2013/C 26/23)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Rovigo

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Md Sagor

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale di Rovigo — Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY (EUVL L 348, s. 98) 2, 4, 6, 7, 8, 15 ja 16 artiklan sekä SEU 4 artiklan 3 kohdan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään 5 000–10 000 euron suuruudesta sakosta ulkomaalaiselle, joka on tullut maahan laittomasti tai oleskelee siellä laittomasti — Laittoman oleskelun rikokseksi määrittämisen sallittavuus — Välittömän maasta